

De doopterugkomavond 'Ja' zeggen en 'ja' doen

'Dat doopt maar, en je ziet ze daarna nooit meer in de kerk!' Echt vriendelijk is het gezegde niet. Maar het geeft wel aan hoe mensen soms over elkaar denken. Hier en daar worden initiatieven ontplooid vanuit het verlangen jonge ouders te begeleiden, ook ná de doopdienst.

Herman F. de Vries

In de doopformulieren belooft de gemeente de doopouders bij te staan in de geloofsopvoeding. Maar dan moet de kerk wel de gelegenheid scheppen waardoor jonge ouders hun kinderen ook echt kunnen leren geloven. Je kunt dan denken aan kindernevendienst, catechese en club- en jongerenwerk. Maar dat is allemaal nog ver weg als je een kind van een paar weken oud ten doop houdt.

In Ternaard en Holwerd is men gaan nadenken over de leeftijd tussen 0 en 4 jaar, waarin een kind hooguit de kinderopas van binnen ziet en soms de zegen meekrijgt aan het einde van de dienst. Valt er ook meer te doen aan begeleiding van jonge ouders in juist deze jaren?

Doopterugkomavond

Zo werd de 'doopterugkomavond' een feit. Jaarlijks worden alle doopouders uitgenodigd voor een terugkomavond om de doopdienst te bespreken, maar vooral ook om de dagelijkse geloofspraktijk van en met de nog zo jonge kinderen met elkaar te delen. Dit houden we die eerste vier jaren na de doop van een kind vol. Na die vier jaar hoopt de kerk op doorstroming naar de kindernevendienst.

We ontdekken bij de terugkomavonden dat de geloofsopvoeding als het ware al in de baarmoeder begint. Het slaapliedje boven jouw pasgeboren baby in de wieg. Je kind leren

om de handjes te vouwen en om 'amen' te zeggen. Wat later de bijbelboekjes, puzzeltjes met bijbelse taferelen, en ander christelijk kijk-, doe- en tekenmateriaal spelenderwijs aanbieden.

En wat doet de kerk voor niet-gedoopte kinderen?

Geloofsopvoeding begint niet pas op de basisschool; ook als jouw kind nog over de grond kruipt, en nog niet kan praten, kan er gezaaid worden. De moederbinding is er vanaf het allererste begin, maar ook de Vaderbinding met de Schepper kan vanaf het eerste uur ontwikkeld worden.

Zo kwam een dertigtal jonge ouders samen in Ternaard, doopouders van twee jaar en één jaar geleden. In twee jaargroepen gingen we in gesprek over dopen, de (kinder-)bijbel lezen en bidden. Later ontmoetten de beiden groepen elkaar en werden kinderbijbels bekeken en nader belicht. Ten slotte baden wij om een zegen voor de ons toevertrouwde kinderen, en om wijsheid en liefde voor alle ouders en voor heel de kerk.

In Holwerd was de groep kleiner. Met een zestal mensen schaalden we ons rond de keukentafel van een boerderij. We lazten uit zelf meegenomen kin-

Geloofsopvoeding begint als het ware al in de baarmoeder. Beeld: SXC

dat het kind later werkelijk tot een keuze kan komen. De kerk wil dit álle ouders leren. Niet dwingend. Maar vanuit het verlangen de rijke schat van wijsheid die de kerk mag beheren,

Ook de Vaderbinding kan al vroeg ontwikkeld worden

uit te delen zover ons oog en hart reikt. Tot het allerkleinste schepsel toe.

Herman F. de Vries is predikant van de Protestantse Gemeente in Ternaard en Zoutkamp.

Voor nadere informatie zijn de PKN-gemeente te Ternaard en de PKN-gemeente te Holwerd beschikbaar

derbijbels. Volgend jaar hopen we elkaar opnieuw aan de keukentafel te ontmoeten. Zo onderrichten we elkaar, vanuit de kerk bij elkaar thuis, en bemoeiden jonge ouders ook elkaar. 'Laat jij je kind later niet naar de kindernevendienst gaan? Ik wel!' Het is soms beter dat jonge ouders elkaar bevragen, dan dat de dominee of kerkelijk werker het moet zeggen of vragen.

Niet-gedoopte kinderen

De bezinning in de kerk gaat verder. Dankbaar voor wat ontdekt en gegeven wordt. Maar ook bewust van het feit dat er nog meer kan gebeuren. Is één keer per jaar voldoende? En wat bied je ouders aan die hun kinderen niet laten dopen? 'Ik laat mijn kind vrij. Mijn kind moet later zelf maar beslissen of het

zich wil laten dopen of niet.' Een te respecteren mening. Maar volgens mij is het de taak van de kerk om álle kinderen – gedoopt of niet- materiaal, kennis en ervaringen te bieden, zo-

Hoe het begon

Dooptreïnie

In diverse plaatsen met een monumentaal kerkgebouw heeft de gemeente een dooptreïnie georganiseerd. Dit vanuit het verlangen rand- en buitenkerkelijken weer aan hun doop te herinneren. Mensen die in deze kerken gedoopt waren,

konden hun naam opzoeken in het register. Ook werd een tentoonstelling over de doop gehouden, met doopbewijzen, doopjurken en uitleg over de betekenis van de doop. Dat laatste kan natuurlijk ook in kerken die wat minder oud zijn.

Boekrecensie

De drie kleuren van je spiritualiteit

Spiritualiteit is 'in'. Dat blijkt wel uit de talloze boeken over dit onderwerp. Eén van deze boeken die een plaatsje in de Top 10 verdient, is van Christian Schwarz, bekend van het Instituut voor Natuurlijke Gemeente Ontwikkeling

(www.ncd-nederland.org & www.ncd-international.org). Schwarz noemt 'hartstochtelijke spiritualiteit' één van de kenmerken van een gezonde gemeente. In 'Kleur jouw wereld met Natuurlijke Gemeente Ontwikkeling' helpt Schwarz de lezer te

ontdekken wat zijn of haar natuurlijke spirituele 'stijl' is – op welke manier hij of zij Gods nabijheid het meest ervaart. Hij benadrukt vooral de noodzaak van een voortdurend groeiproces naar spirituele volwassenheid. Daarbij worden de andere

stijlen als onmisbare aanvulling op de eigen spirituele stijl gezien. Dit boek helpt zowel individuele gelovigen als de kerkgemeenschap op weg naar hartstochtelijke spiritualiteit.

Moniek Spoor

